

in het hoofdgebouw van het museum, Rode Steen 1. Alleen kunt u niet vragen de geldswaarde van uw antiek te bepalen. Het is een oud gebruik bij de Nederlandse musea, dat men zich daarvoor tot de antiekhandel moet wenden. Het museum bezit voorts een kleine handbibliotheek met voornamelijk naslagwerken op het gebied van kunst en kunstnijverheid. U kunt de boeken daaruit raadplegen maar niet lenen. Voor het geval u over voldoende kapitaal beschikt en een eigen verzameling antiek wilt gaan aanleggen staat een uitgebreide reeks veilingcatalogi ter beschikking, waaruit u kunt leren hoeveel er betaald wordt voor werkelijk oud antiek. Bent u niet in de gelegenheid zelf te komen, dan kunt u uw problemen ook schriftelijk of telefonisch voorleggen, alleen zal de beantwoording dan wat meer van uw geduld vragen.

Wij zullen u in ieder geval graag helpen zowel in het geval van een massief gouden snuifdoos als van een armzalig koperen duitje dat u bij het spitten in uw achtertuin heeft opgegraven.

H.W. Saaltink

Hoorn's oudste: enthousiast lid van Oud-Hoorn

Op 12 november 1875 te Hoorn geboren, Grote Noord 59, schuin tegenover het familiebedrijf op nummer 52, dat er al eerder was en onder leiding van haar neven Piet en Jan nog altijd is, is Margaretha Eijken, met ruim 103 jaar en bij ons weten de oudste inwonerster van Hoorn. En in ieder geval is zij het oudste lid van "Oud-Hoorn", en dat al vanaf de oprichting in de dagen van J.C. Kerkmeyer, de legendarische Zeeuw, die de even geestige als eigenzinnige peetvader werd van de historische schoonheid van onze stad. Ze heeft hem goed gekend, ze waren ook, zegt ze, even oud, al heeft ze hem nu alweer vele jaren overleefd.

In haar kamer 209 in het Liornehuis, met stralend uitzicht op de winterpracht van de vroege januari-morgen, hebben we haar ter ere van dit eerste nummer even opgezocht. Je treft er een enthousiast lid van de vereniging, die het - terecht - vanzelfsprekend zou vinden dat iedereen lid is die van de stad houdt. Dat doet ze zelf ook zodanig, dat ze weer naar Hoorn is teruggekeerd toen ze al 98 was.

In het Liornehuis spelen zich sedertdien haar feestelijke verjaardagen af. Je hebt er eigenlijk zelf niet zozeer erg in dat je weer een jaar ouder wordt, zegt ze, maar je merkt het aan de cijfers op de gebakjes die de kok hier telkens weer zo aardig maakt.

Eer ze naar Hoorn terugkeerde, ook om dichterbij de familie te zijn, is ze ongeveer veertig jaar naar Bergen uitgeweken, het langst samen met twee van haar drie zussen in een koophuis. Maar die twee zijn nu overleden, evenals haar broer Gerard, de vader van Piet en Jan, die overigens twintig jaar jonger was. In haar Hoornse jaren voordien, was zij 23 jaar lerares aan de Normalschool, de toenmalige opleiding voor onderwijzeressen in een gangetje aan de Kruisstraat

en later nog tijdelijk aan de vakschool voor meisjes. Haar vak: de nuttige handwerken, en die naaldvakken is ze nog niet verleerd; ze zit voor de volgende bazar van het huis alweer te priegelen met kleurige kruissteekjes naar een patroon dat haar zeer bevalt.

